

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 29.08.2016.

ОРГ. ЈЕД. 1Б09/204846

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ:

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Сенат Универзитета у Бањој Луци донио је Одлуку о расписивању конкурса број 02/04-3.1589-122/16 од 23. 6. 2016. године

Ужа научна област:

Специфичне књижевности – српска књижевност

Назив факултета:

Филолошки факултет

Број кандидата који се бирају

1 (један)

Број пријављених кандидата

1 (један)

Датум и мјесто објављивања конкурса:

29. 6. 2016. године у дневном листу *Глас Српске Бање Лука* (За избор наставника, тачка 14) и на интернет страници Универзитета у Бањој Луци (unibl.rs)

Састав комисије:

а) др Јован Делић, редовни професор (ужа научна област Српска књижевност),
Универзитет у Београду, Филолошки факултет, предсједник

- б) др Миливој Ненин, редовни професор (ужа научна област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности), Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, члан
- в) др Горан Максимовић, редовни професор (ужа научна област Српска и компаративна књижевност), Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, члан

Пријављени кандидати:

1. др Ранко Поповић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Ранко (Владимир, Јелена) Поповић
Датум и мјесто рођења:	28. 5. 1961. године, Залом код Невесиња
Установе у којима је био запослен:	Институт за књижевност у Сарајеву (1986-1992); Филозофски факултет у Српском Сарајеву (1994-1998); Позориште Приједор у Приједору (1998-2003); Филозофски факултет у Бањој Луци (2005-2009); Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци (2009-).
Радна мјеста:	виши асистент; виши асистент; управник; доцент; доцент; ванредни професор
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Члан Удружења књижевника Српске; Члан Савјета за културу Републике Српске (1994-2002); Члан Савјета за високо образовање РС (2007-2010); Члан Сената Универзитета у Бањој Луци (2014-); Члан Управног одбора Друштва наставника српског језика и књижевности РС (2013-); Члан Управног одбора Андрићевог института (2014-)

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет у Сарајеву; Одсек за југословенске књижевности и српскохрватски језик
Звање:	Професор историје књижевности народа и народности Југославије и српскохрватског-хрватскосрпског језика
Мјесто и година завршетка:	Сарајево, 1985.
Просјечна оцјена из цијelog студија:	9,41
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филолошки факултет у Београду
Звање:	Магистар филолошких наука
Мјесто и година завршетка:	Београд, 1990.
Наслов завршног рада:	<i>Пјеснички облици у дјелу Алексе Шантића</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Историја српске књижевности
Просјечна оцјена:	8,55
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2005.
Назив докторске дисертације:	<i>Рат, историја и политика у српској поезији последње деценије 20. вијека. Књижевноисторијски оквир и нацрт за поетичку типологију</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Српска књижевност
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Институт за књижевност у Сарајеву – асистент (1986–1990), виши асистент (1990–1992); Филозофски факултет у Српском Сарајеву – виши асистент (1994–1998); Филозофски факултет у Бањој Луци – доцент (2005–2009); Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци – доцент (2009–2010); Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци – ванредни професор (2010– 2016)

в) Научна дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора

(Навести све радове сјерстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја:

1. *Завјетно памћење пјесме. Стварносни контекст српске поезије с краја 20. вијека;* Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2007, 449 стр. ISBN 978-99938-0-982-1

Књига је јединствена по томе што слиједи развој и приказује контекстуалне особености и условљености српске поезије, односно типове ратног, политичког и историзованог пјесништва. Овдје је нарочито важно разматрање историјског контекста, при чему се оцртавају историјски обзори српског пјесништва и текст се посматра као палимпсест, а у средишту књиге је тумачење косовског завјета и његовог значаја за српско пјесништво, посебно оно најновије, обиљежено ратним контекстом. У погледу систематизовања тог пјесништва, књига представља први озбиљан академски рад на ту тему у српској науци о књижевности.

2. *Чин препознавања. Огледи о српском пјесништву;* Арт прнт – Филозофски факултет, Бања Лука, 2009, 280 стр. ISBN 978-99955-30-88-4

У књизи је успостављен преглед српске поезије с краја 19. до почетка 21. вијека, од Ђуре Јакшића до Ђорђа Сладоја, на начин који подразумијева естетску валоризацију која је одмакнута од критерија стилских епоха и правца, а заснована на јединству поетике православне духовности, као кључног обједињујућег елемента. Овај приступ препознат је као нов и оригиналан допринос проучавању српске поезије и књига је награђена значајном наградом "Ђорђе Јовановић" за 2009. годину, наградом за достигнућа у књижевној науци и критици, која се односи на свеукупан српски језички простор. Ово је најприхваћенији рад др Ранка Поповића на цјелокупном српском културном и књижевном простору. У њему је препознатљив приступ из прве књиге, али на веома широкој грађи и у великом временском распону.

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја:

1. Усправна земља Васка Попе; Годишњак Института за књижевност, књ. XV, Сарајево, 1986, стр. 135-157.
2. Калеми и изданци. Поетика укрштања код Алексе Шантића. – Други период Шантићевог пјесничког стваралаштва; Годишњак Института за књижевност, XIX, Сарајево, 1990, стр. 33-52.
3. Облици Шантићеве зреле поезије; Трећи програм Радио-Сарајева, год. 19, бр. 70, 1991, 513-532.
4. Књижевна критика у „Народу“ и „Српском вјеснику“. Зборник радова *Традиционално и модерно у српским часописима на почетку века*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 1992.
5. Алекса Шантић – јесник бола, жртве и плода; Календар Просвјета, СКПД „Просвјета“, 1996, стр. 252-258.
6. Православни дух српске поезије с почетка и краја вијека. (Неке особине поезије Алексе Шантића и Ђорђа Сладоја); „Овдје“, Подгорица, г. 29, бр. 346-348, 1997, стр. 39-42 // Зборник радова с научног скупа „Православни дух у српској књижевности“, Српско Сарајево-Србиње, 1998, стр. 144-151.
7. Перо Слијепчевић о Алекси Шантићу. Зборник радова „Ђоровићевих сусрета писаца“ Српска проза данас – Перо и Ђоко Слијепчевић, живот и дјело, СКПД Просвјета, Билећа-Гацко, 1998, стр. 215-220.
8. Поетички модели раног Шантића. Зборник радова Алекса Шантић, живот и дјело. Академија наука и умјетности РС, Бања Лука - Српско Сарајево, 2000, стр. 55-72.
9. Заједничка свијест у поезији Матије Бећковића. Зборник Матија Бећковић песник, Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, Краљево, 2002, стр. 57-72.
10. Војислав Илић и Алекса Шантић. Природа једног књижевног утицаја; Зборник радова *Породица Јована Илића у српској књижевности и култури*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2003, стр. 271-280.
11. Српска револуција, њен вожд и њени јунаци у поезији. Зборник радова *Српска револуција 1804-1815. и Босна и Херцеговина*, АНУРС, Бања Лука, Научни склопови, књ. VI, Од. друштвених наука, књ. 8, 2004, стр. 581-609.

12. *Три могућа читања Недреманог ока и неколико отиших мјеста о поезији Рајка Петрова Нога*. Зборник радова *Рајко Ного песник*, Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, Краљево, 2005, 247-255.
13. *Шантићеви антологијски пјеснички облици*. Зборник радова *Шантић – 80 година послије*, СКПД Просвјета, Невесиње 2005, стр. 74-87.
14. *Херцеговина у српском пјесништву двадесетог вијека*. Књижевна историја. Часопис за науку о књижевности, Београд, XXXVIII, 2006, 130, стр. 579-597.
15. *Слојевитост Ђотићевог пјесништва*. Зборник радова Бањалучких новембарских сусрета „Култура и образовање“, књ. 7, том I, Филозофски факултет у Бањалуци, 2006, стр. 84-95.
16. *Морални императив и методолошка сумња. О књижевнокритичком поступку Николе Кољевића*. Зборник радова „Допринос Срба из Босне и Херцеговине науци и култури“; Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, Посебна издања Научни склопови, књ. 1, Пале 2007, стр. 155-167.
17. *Ђотић између приповједача и новелисте*. Радови. Часопис за хуманистичке и друштвене науке; Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, бр. 10, 2007. стр. 77-90.
18. *Критическото сзнание на србската поезија*. „Славјански диалози“, книжка 7, Пловдив 2007. (Превод на бугарски Евелина Грозданова)
19. *Васкрсавајућа моћ ријечи*. (О пјесништву Ђорђа Сладоја), Зборник *Ђорђо Сладоје песник*, Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, Краљево, 2008, стр. 43-64.
20. *Лирски инстинкт и вјековито памћење у поезији Д. Максимовић*. Зборник радова "Десанкини мајски разговори", Задужбина Десанке Максимовић – Филозофски факултет Бањалука, Београд – Бањалука, 2008, стр. 55-69.
21. *Парнасовске међе и простори Лирике*. (О поезији Јована Дучића), Зборник радова *Поезија и поетика Јована Дучића*, Институт за књижевност и уметност – Учитељски факултет – Дучићеве вечери поезије, Београд - Требиње, 2009, стр. 219-244.
22. *Приповиједање мистерије рата*. (О приповиједној прози Мирослава Тохольја); *Наука и настава на универзитету*. Зборник радова са научног скупа /Пале, 17-18. мај 2008./; Посебна издања *Научни склопови*, Књига 3/1; Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 2009, стр. 479-490.

23. *Новица Петковић и поетика српске књижевности*. Споменица академику Новици Петковићу; Академија наука и умјетности РС, Бања Лука, 2009; Зборници и монографије. Књига VII. Одјељење књижевности и умјетности. Књига 7, стр. 223-236.

24. *Лирска меланхолија Стевана Раичковића*. Зборник радова *Поетика Стевана Раичковића*, Институт за књижевност и уметност – Дучићеве вечери поезије, Београд – Требиње, 2010, стр. 119-137.

Прегледни рад:

1. *Човјек пише послије рата*. О књизи пјесама Помен Недељка Бабића; „Путеви“, Бања Лука, г. XLIII, бр. 2, април-јуни 1997, стр. 84-90.
2. *Поезија с прве линије позадине*. О књизи пјесама Рада Симовића *На бијелом хлебу*; „Путеви“, Бања Лука, г. XLV, бр. 3-4, јул-децембар 1999, стр. 71-75.
3. *Од упорног посматрања до тачног говорења*. (О прози Милована Данојлића); Зборник радова с Ђоровићевих сусрета „Српска проза данас“; СКПД „Просвјета“, Билећа-Гацко, 2001.
4. *Скуђен у ријечи*. (О поезији Ђорђа Сладоја); Годишњак СКПД „Просвјета“, Шамац, 2002.
5. *Пјесник на распећу*. Ђура Јакшић (1832-1878); Годишњак СКПД „Просвјета“, Шамац, 2003, стр. 20-27.
6. *Међу јавом и мед сном*. Лаза Костић (1841-1910); Годишњак СКПД „Просвјета“, Шамац, 2004, стр. 23-31.
7. *Српско-руске „сагласице“ Зорана Костића*. /Сербско-русские „сугласице“ Зорана Костича/ У: Зоран Костић: *Вијенац за Трепетову*; Завод за уџбенике и наставна средства, Српско Сарајево, 2003. (Двојезично, на српском и руском), стр. 2-5 /8-11/.
8. *Братићева приповједачка понорница*. Зборнику радова „Ђоровићевих сусрета“ *Српска проза данас*; СПКД Просвјета, Билећа-Гацко, 2004.
9. *Понорни зов завичаја*. Предговор у: Владимир Настић: *Глуве стопе*. Изабране пјесме (избор Р. Поповић); Завод за уџбенике и наставна средства, Српско Сарајево, 2004, стр. 7-20.
10. *Шантићево завјештање*. Зборник радова Алекса Шантић у књижевној критици, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2005, стр. 264-268.

11. *Труње на дну душе.* (О прози Милана Мучибabiћа); Траг. Часопис за књижевност, уметност и културу, Врбас, година II, књига II, свеска V, март 2005, стр. 137-141)
12. *Историјски обзори српске поезије.* „Траг“, Врбас, књ. I, св. II, мај 2005, стр. 64-79.
13. *Мајстор приповједач Добрило Ненадић.* Зборник радова с „Ђоровићевих сусрета писаца“ Српска проза данас, СПКД „Просвјета“, Билећа-Гацко, 2006, стр. 45-48.
14. *У руднику језика, Између магле и бездана.* (О поезији Гојка Ђога), у: Г. Ђого, *Кукутин врт.* Изабране и нове песме. Библиотека Калиновачки поетски вијенац. Књига 2, ГрафоМарк, Лакташи, 2009, стр. 217-221.

Приказ:

1. *О митској структури народног пјесништва.* (Приказ књиге Миодрага Павловића *Обредно и говорно дело: огледи са српским предањем*, Београд-Приштина, 1986); Годишњак Института за књижевност, XVI, Сарајево, 1987.
2. *Облици утицаја на књижевно дјело.* (О књизи Бранка Милановића *Домицији и зрачења*, Бањалука, 1987); Годишњак Института за књижевност, књ. XVIII, Сарајево, 1989.
3. *Два критичка става – један приједлог за читање.* (О критичко-поетској хрестоматији млађе српске поезије *Шум Вавилона* Михајла Пантића и Васе Павковића, Нови Сад, 1988); Годишњак Института за књижевност, књ. XVIII, Сарајево, 1989.
4. Новица Петковић: *Огледи из српске поетике* (Београд, 1990); Годишњак Института за књижевност, књ. XX, Сарајево, 1991, стр. 372-376.
5. *Поетика духовног ткања.* (Приказ књиге Давора Миличевића *Плаштаница стиха. О православном духу у савременој српској поезији*, Источно Сарајево 2005); Глас Српске, Бања Лука, 10. и 11. септембар 2005.
6. *Опет то, само много тужније.* О пјесничкој збирци *Мала васкрсења* Ђорђа Сладоја. Политика, Београд 2006.
7. *Објава свијета пресјечког.* (Раде Симовић: Пресјека, књига приповиједака; Завод за уџбенике, Источно Сарајево, 2006); Глас Српске, Бања Лука, 1-2. април 2006.
8. *Још једна српска лирска риданица.* О антологији *Друмови су наша отаџбина* приређивача Н. Деветака, Крајина, Б. Лука, бр.21/22, 2007.
9. *Поетика духовног и историјског искуства.* О књизи Давора Миличевића *Плаштаница стиха*, Књижевна историја, Београд, 2008.
10. *У Стевановој загради.* О књизи пјесама *Обичне пјесме* Бранимира Кршића, Змијање, Бања Лука, 2009.

Радови послије последњег избора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја:

1. *Горка ведрина Истока. Хумор у Андрићевим романима*; Арт прнт, Бања Лука, 2012, 115 стр. (ISBN 978-99955-90-03-1)

У импресивној библиографији радова о Андрићевом књижевном опусу ова књига представља прву цјеловиту монографску публикацију која се искључиво бави специфичним проблемом хумора у прози нашег нобеловца, тачније у романима *Госпођица*, *На Дрини ћуприја*, *Травничка хроника*, *Проклета авлија* и *Омерпаши Латас*, уз осврте и на поједине хуморно интониране приповијетке. Теоријски утемељена на свим важнијим одређењима појма хумора од ренесансних поетичара до Хелмута Копмана, књига освјетљава сложено питање хуморног превазилажења трагичке антрополошке визије у Андрићевом егзистенцијалистички заснованом умјетничком опусу и представља писца као прворазредног хумористу, у рангу стваралаца какви су Шекспир, Његош, Достојевски, Ман и Пирандело. Оно што Андрића изједначава са овим ствараоцима, показује аутор на добро одабраним примјерима, јесте органска близост и неразлучива повезаност категорија трагичког и хуморног, само привидно супротстављених и поларизованих.

(Члан 19, ст. 6; 8 бодова)

2. *Парадокси и молитве. Огледи о српском ћешиштву 2*; Филозофски факултет у Нишу – Филолошки факултет у Бањој Луци, Ниш – Бања Лука, 2013, 307 стр. (ISBN 978-86-7379-280-4)

Књига представља наставак претходног ауторовог дјела *Чин препознавања* (2009), с којим чини истородну цјелину замишљену у три тома. Ријеч је о истраживачком подухвату чија је основна идеја да се историјски преглед нововјековне српске поезије, од Његоша до наших дана, успостави и као њена естетска валоризација у кључу православне духовности као основног обиљежја. Уводна студија, чији је наслов постао и наслов књиге, може најочигледније и најпотпуније да представи ауторов концепт тумачења какав је до сада у србијским студијама ријетко и тек фрагментарно примјењиван, а који је близак неким новијим токовима руске науке о књижевности. Иновативност приступа препозната је у нашим научним круговима па је након угледне награде „Ђорђе Јовановић“ за *Чин препознавања*, аутор за ову књигу добио и награду Задужбине „Николај Тимченко“ из Лесковца.

(Члан 19, ст. 3; 10 бодова)

3. *Ризничари и памтитељи. Православна духовност српске књижевности XX вијека.* /Група аутора: Ранко Поповић, Давор Миличевић, Зорица Никитовић, Саша Шмуља, Јован Делић/; Филолошки факултет, Бања Лука, 2013, 382 стр. (ISBN-978-99955-58-16-1)

Ауторски тим који је ову публикацију уистину реализовао као цјеловиту монографију, а не тек као уобичајен зборник радова, пошао је од јединственог увјерења да духовна супстанца хришћанског виђења и осјећања свијета може бити валидан метод тумачења књижевног текста, и у лингвистичкој и поетичкој димензији. На темељу таквог увјерења, уз крајње скрупулозан однос према свим оним методима који су у посљедња два вијека конституисали модерну науку о књижевности, дат је преглед српског поетског и прозног стваралаштва од Његоша до Горана Петровића у једном заиста квалитативно новом кључу тумачења. Искорак у теолошку димензију језика и књижевности, показују то радови, није ништа мање неизвјестан од социолошког или психолошког; напротив – самим тим што су много старије, ту су сродности знатно дубље. Ауторски удио Ранка Поповића у овом подухвату је знатан: осим што је приложио шест засебних студија, он је књигу и уреднички осмислио и написао за њу инструктиван предговор.

(Члан 19, ст. 6; 8 бодова)

4. *Трагедија без катарзе. Огледи о српској прози XX вијека;* Филолошки факултет, Бања Лука, 2014, 321 стр. (ISBN 978-99955-58-19-2)

Претежно усмјерен на тумачење поезије, аутор се овом књигом представља као тумач српске прозе двадесетог вијека разнолике жанровске природе, што подразумијева и драму. Прва цјелина садржи радове који се баве појединим рјеђе сагледаваним аспектима Селимовићеве, Ђопићеве и Данојлићеве прозе; у другој су текстови који се претежно баве темом рата у српској прози, па и они публицистички, од Балканских, преко Првог свјетског па до рата у бившиј Југославији 1991-1995; док је трећа цјелина оријентисана на нешто дубљу, дијелом и деветнаестовјековну књижевну историју. Вјештом поставком проблемских одредница успостављен је преглед стваралаштва знатног броја важних писаца, и старијих и новијих, међу којима се издавају Перо Слијепчевић, Боривоје Јевтић, Иво Андрић, Љубомир Симовић, Момо Капор, Јован Радуловић и Синиша Ковачевић.

(Члан 19, ст. 3; 10 бодова)

5. *Prijesti za sretanje. Članaci i prikazi*; Zadужбина Николај Тимченко – Филозофски факултет у Нишу, Лесковац – Ниш, 2014, 264 стр. (ISBN 978-86-7379-351-1)

Књига је сачињена од обимом мањих ауторских радова, већином чланака, осврта и приказа, који га представљају у домену књижевнокритичке праксе усмјерене на дјела савремених аутора, једнако пјесника, приповједача и романијера, те једног броја стваралаца из области науке о књижевности. Пажљив одабир тема, дјела и стваралаца свједоче ауторову упућеност у токове савремене српске књижевности и дар се они повежу са оним што им је претходило у књижевној прошлости. Посматрани у низу, ти текстови се могу сагледати и као једна могућа хроника књижевних збивања у Србији, Републици Српској и српској дијаспори у двадесетогодишњем периоду, од 1992. до 2012. године, а тај период је и у историјском и у књижевном смислу по много чему изузетан. Посебно су занимљиви текстови у трећем дијелу књиге слободније есејистички, на моменте приповједачки, а понекад и оштрије полемички интонирани.

(Члан 19, ст. 6; 8 бодова)

6. *Пјесник великог помирења. Особености умјетничког израза Бранка Ђопића*; СПКД „Проsvjeta“, Бања Лука, 2015, 95 стр. (ISBN 978-99976-615-3-1)

Ријеч је о монографској студији која се бави цјелином Ђопићевог опуса, понајвише његовим приповједним и поетским дијелом. Невелика обимом, књига је значајна по иновативности приступа Ђопићевом дјелу, посебно његовом карактеристичном хронотопу примјереном бајколиком моделу и особитом наративу утврђеном у народном приповједању, али знатно преобликованом. У првом плану истраживачког интереса такође су Ђопићев језик, ликови, пејзаж, а онда и лирски хумор, сасвим специфична меланхолија, те дух хришћанског сверазумијевања и праштања, што је у критици ријетко истицано. Посебна пажња посвећена је Ђопићевом мајсторству активирања неких великих тема егзистенције из перспективе наивне свијести, што је као спој већ само по себи необично и сигнал је надмоћног књижевног дара.

(Члан 19, ст. 6; 8 бодова)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја:

1. Трагедија без катарзе. Два романа о паду Српске Крајине: „Од Огњене до Благе Марије“ Јована Радуловића и „Адресар изгубљених душа“ Анђелка Анушића; Наука и политика. Зборник радова са научног скупа /Пале, 22-23. мај 2010./; Посебна издања Научни скупови, Књига 5/1, (ур. Милош Ковачевић), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 2011, стр. 281-297. (ISBN 978-99938-47-33-5)

Рад аналитички актуелизује два вриједна романа написана на тему пада Српске Крајине и разматра их у ширем контексту дешавања у новијој српској историји. Роман Јована Радуловића сагледан је као романески текст који у основи носи драмску фактуру, јер је и настао преобликовањем извornог текста филмског сценарија, док се на примјеру Анушићевог романа показују типичне одлике српског романа лирске традиције и типа израза.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

2. Завичај и туђина у прози Милована Данојлића. Радови Филозофског факултета, бр. 12, књ. 1, (ур. Милош Ковачевић), Пале, 2010, стр.229-238. (ISSN 1512-5859)

Као писац који је проблем туђине и завичаја, односно страности и сопства, учинио централним антрополошким проблемом своје прозе, Данојлић са добрым дијелом свог књижевног опуса представља готово идеалан материјал за ову врсту истраживања. У раду су исцрпно анализирани сви типови поступака који се односе на назначену проблематику, при чему је посебно разматран феномен језика као кључни индикатор идентитета.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

3. Обредни говор у поезији Миодрага Павловића. Зборник радова Песничтво и књижевна мисао Миодрага Павловића, Институт за књижевност и уметност – Учитељски факултет, (ур. Јован Делић), Београд, 2010, стр. 245-260. (ISBN 978-86-7095-165-5)

Дио есеистичког искуства који је посветио сагледавању поетике жртвеног обреда, Миодраг Павловић је на специфичан начин уградио и у своје пјесничке пројекте који је смисао видио у томе да досегну облик модерног епа. У овом раду испитује се Павловићево поимање обредног језика и поступци преноса значења помоћу којих је пјесник стварао умјетничку сугестију древних облика обредног говора, при чему је у средиште аналитичке пажње постављена збирка пјесама *Велика скитаја*.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

4. Бранко Ђотић као новелиста. „Светбт на словото“. Сборник в чест на проф. Николај Даскалов; Великотбрновски универзитет „Св. Св. Кирил и Методиј“, Велико Трново 2011, стр. 265-276. (ISBN 978-954-524-775-0)

Пређе је обраћана пажња на чињеницу да се најбољи Ђопић треба тражити и у понајбољем европском новелистичком наслеђу, бар колико и у најбољој традицији наше народне приповијетке. Овај рад управо проблематизује ту чињеницу и то на начин да неки мање познати пишчеви прозни текстови из збирке *Скити јуре зеца* буду самјерени према теоријски идеалној структури новеле. Рад је постављен тако да се бугарским славистима Бранко Ђопић представи као један од најбољих европских новелиста двадесетог вијека.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

5. *Типови онеобичења у поезији Љубомира Симовића*. Зборник радова *Песничке вертикале Љубомира Симовића*, Институт за књижевност и уметност – Учитељски факултет, (ур. Александар Јовановић и Светлана Шеатовић Димитријевић), Београд, 2011, стр. 79-96. (ISBN 978-86-7095-170-9)

Будући да је ријеч о пјеснику код кога је поступак онеобичавања, или очуђавања, поетички уистину доминантан, Љубомир Симовић са својих десетак књига стихова пружа заиста обиље материјала за успостављање насловом истакнуте типологије. У раду су уочена и исцрпно илустрована и разјашњена четири типа поетског обеобичавања: лексички, сликовни, метафорички и гномски.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

6. *Скендеров меланхолични сонет*. Споменица Скендера Куленовића. Поводом стогодишњице рођења (1910-2010); Српска академија наука и умјетности, Београд, 2011; Научни скупови. Књига CXXXVII. Одјељење језика и књижевности. Књига 24, (ур. академик Милосав Тешић), стр. 91-100. (ISBN 978-86-7025-564-7)

Куленовић је пјесник који свијет осјећа доминантно у знаку меланхолије, али коме меланхолија дотиче и из дубина стваралачког бића као „свакодневна празнина неизрека“. Радом је предочено како се тај доживљај превазилази пјевањем о биљезима дугог трајања, какви су мостови, богомолье, стећци, тврђаве и слично, којима су најчешће и посвећени пјесникови сонети, а сонет је карактеристична Куленовићева формоторвна мјера.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

7. *Изкушења Селимовићевих јунака у функцији романеске мотива*. Зборник радова *Меши Селимовић и Скендер Куленовић у српском језику и књижевности*; Академија наука и умјетности РС – Филолошки факултет Бања Лука – Филозофски факултет Источно Сарајево; Бања Лука – Источно Сарајево, 2011, (ур. Ранко Поповић), стр. 47-58. (ISBN 978-99955-58-06-2)

У раду се разматра проблем мотива поступака ликова и сијејних мотива на примјерима Селимовићевих романа *Дервиши и смрт* и *Тврђава*, те, с тим у најтјешњој вези, мотивисање неколико јасно уочљивих типова Селимовићевог књижевноумјетничког израза. Посебна аналитичка пажња посвећена је

најупечатљивијем Селимовићевом књижевноумјетничком поступку, поступку паратааксе.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

8. *Oреол за Павладольску*. Поетика љубавног пјесништва Матије Бећковића; Зборник радова *O песмама, поемама и поетици Матије Бећковића*, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2012, (ур. Јован Делић и Драган Хамовић, стр. 259-282. (ISBN 978-86-7095-175-4)

Рад се заснива на идеји да се испита генеза љубавног мотива и њему примјерених пјесничких поступака у поезији Матије Бећковића, од младалачке поеме *Вера Павладольска* до позних остварења окупљених око поеме *Кад дођеш у било који град*, на начин да та генеза покаже укупан пјесников развој од раног, изразито реторичког типа израза до зрелог исказа у знаку учестале употребе парадокса.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

9. *Вријеме мртвих у српској драми 20. вијека*; Филологија и универзитет. Тематски зборник радова; Филозофски факултет у Нишу, 2012, (ур. Бојана Димитријевић), стр. 379-394. (ISBN 978-86-7379-263-7)

Преко мотива мртвих који се у разноликим варијацијама појављује у драмском тексту могуће је направити један особен књижевноисторијски пресјек драмског стваралаштва код Срба у великом временском распону, све тамо од Стефана Стефановића па до Биљане Србљановић, дакле, готово од самих почетака нововјековне српске драме до данас. У овом раду је детаљније аналитички размотрен мотив *мртве војске*, који се у чистом облику и са веома сличном драматуршком интенцијом јавља код Боривоја Јевтића, Љубомира Симовића и Синише Ковачевића, односно у драмама *Царске кохорте*, *Чудо у "Шаргану"* и *Српска драма*. Књижевна анализа ових драмских комада је усаглашена и са културолошким обрасцем који је код Срба веома упечатљив кад су у питању мртви и однос према њима, али и са трагом историјског времена који је изразито уочљив у свим наведеним драмским текстовима.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

10. *Горка ведрина Андрићевог Истока*. Хумор у романима *Госпођица* и *Проклета авлија*. У: *Андрић између Истока и Запада*. Зборник радова (приређивач академик Радован Вучковић); АНУРС, Научни склопови (Књига XXII), Одјељење књижевности и умјетности (Књига 12); Бања Лука, 2012, стр. 275-297. ((ISBN 978-99938-21-39-7)

Иако се Андрић обично сматра писцем трагичне антрополошке визије, он је прворазредан хумориста који у тој парадигми рјешава поједина своја дјела готово у цјелини. Типичан такав примјер је роман *Госпођица*, заснован на архетипу тврдице, у коме су хуморно и трагичко доведени до тачке стапања. *Проклета авлија* примјер је дјела у Андрићевом опусу које се, пак, не заснива на парадигми хуморног, али у

како елементи хумора ипак постоје и имају важну функцију.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

11. Ратно и поратно пјесништво Ђорђа Нешића; У: Наука и идентитет.

Зборник радова (уредник Милош Ковачевић), Посебна издања Научни склопови, књига 6/1; Филозофски факултет Пале, 2012, стр. 379-390. (ISBN 978-99938-47-42-7)

Одмјерен у мисли, са обликотворним умијећем које свједочи највишу мјеру умјетничке самосвијести, лирски ломан, али крајње прецизан у слици и исказу, Ђорђе Нешић је данас један од најистакнутијих српских пјесника на оној поетској линији која је дијалог са свеукупним духовним наслеђем свог народа сматрала и сматра првим условом самостваривања. Три његове књиге (*Чекајући Створитеља*, *Харонов чамац*, *Граница*) испјеване у разорно доба с краја двадесетог и почетка двадесет и првог вијека већ се јасно указују као незаобилазни биљези храброг и плодног суочења с временом. Управо оне су предмет овога рада.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

12. Од бунта до молитве. Критичка свијест у Данојлићевом пјесништву;

Песничко дело и мисао о поезији Милована Данојлића. Зборник радова. (Уредници Јован Делић и Драган Хамовић); Институт за књижевност и уметност, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Дучићеве вечери поезије, Београд-Требиње, 2013, стр. 67-91. (ISBN 978-86-6153-126-2)

За пола вијека своје плодне стваралачке дјелатности Милован Данојлић се непрестано мијењао и преображавао као пјесник. Крајњи полови тих развојних мијена су рани, изразито бунтовнички период својеврсне протестне поезије и зрели период карактеристичан по интонацијама библијског тона и жанра молитве. Анализа се креће управо у том распону и на одговарајућим примјерима поетских текстова из разноликих збирки.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

13. Морални императив Колјевићеве критике, Зборник радова *Српска књижевна*

критика и културна политика у другој половини XX века (ур. Милан Радуловић), Институт за књижевност и уметност, Београд, 2013, стр. 277-296. (ISBN 978-86-7095-197-6)

Никола Колјевић је у нашој новијој књижевнокритичкој мисли амблемски препознатљив као сљедбеник и пропагатор идеја англосаксонске Нове критике, идеја Ричардса, Елиота, Емпсона, Тејта и њихових настављача, које је узорно представио у својој докторској дисертацији под називом *Теоријски основи Нове критике*. У раду се детаљно доказује колико је Колјевић и у својим познијим дјелима остао на трагу тих истих, рано усвојених интерпретативних идеја.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

14. Вуковски и вавилонски хумор у Андрићевим романима; Филолог. Часопис за језик, књижевност и културу; (ур. С. Шмуља), Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, VI/ 2012, стр. 23-45. (ISSN 1986-5864)

Два гласовита Андрићева романа, *На Дрини ђуприја* и *Травничка хроника*, представљају поред свих разлика и два типа књижевног хумора. У првом се писац представља као прворазредан познавалац народне, односно вуковске традиције хумора, док се у *Травничкој хроници* инсистира на хуморном варничењу до кога долази у судару различитих колективних менталитета, односно у судару западњачке и источњачке културе.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

15. Од чега се праве романси. О структури Капорових романова (на примјеру Хронике изгубљеног града); Споменица академику Моми Капору, АНУРС, Бања Лука, 2013 (ур. академик Рајко П. Ного; приређивач др Драган Хамовић), стр. 75-91. (ISBN 978-99938-21-46-5)

Предмет рада представља структура Капорових романова, односно начин на који се у *Хроници изгубљеног града*, као типичном узорку, у наратив упутићу новинске форме текста, фрагменти чисте ликовне имагинације, историографски и уопште научни подаци, легенде, анегдоте, досјетке, есејистички коментари и породична хроника, стварајући жанровски разноврсно штиво обједињено поступцима цитатности, аутоцитатности и монтаже, и то све у амбијентацији молитвеног хиландарског бденија. Посебна пажња посвећена је начину постављања фабуларног оквира и њиме омогућених релација између елемената романеске грађе, што је за Капора довољни и потребни услов романа као књижевне форме.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

16. Затварање чаршије и крватни карневал. Сарајево у српској ратној публицистици 1992-1994. У: Наука и традиција. Зборник радова са научног скупа (Пале, 18-19. мај 2012.) Уредник Милош Ковачевић; Посебна издања Научни склопови, књига 7/1, Филозофски факултет Пале, 2013, стр. 305-326. (ISBN 978-99938-47-51-9)

У раду је испитан утицај Андрићеве умјетничке прозе о немирним годинама из историје Босне на документарни тип прозе српских аутора чији је предмет рат у Босни и Херцеговини 1992-1996, тачније ратна ситуација у граду Сарајеву. Ради се о књигама Радована Вучковића, Вељка Којовића, Душка Анђића и Манојла Чалије (Збогом Сарајево, Крвава кошуља сарајевска, Смрт у Сарајеву, Проклета сарајевска чаршија) у којима је поред непосредног живог искуства несумњиво присутан и траг читања великог писца.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

17. Перо Слијепчевић у/о Балканским ратовима; Међународни тематски зборник Први балкански рат 1912/1913. године: друштвени и цивилизацијски смисао. (Поводом стогодишњице ослобођења Старе Србије и Македоније 1912.)

Књига II; приредио проф. др Александар Растворић; Филозофски факултет Ниш, 2013, стр. 237-251. (ISBN 978-86-7379-290-3)

Под овим насловом разматрају се ратне репортаже које је током Балканских ратова писао Перо Слијепчевић, као добровољац у црногорској војсци, и објављивао у сарајевском листу *Народ*, који је иначе покренут у Мостару 1907. и излазио до Сарајевског атентата. Лист је пажљиво и детаљно пратио ратне операције српске и црногорске војске и због тога био често цензурисан, а што се тиче прилога поменутог писца, они представљају драгоценство родољубивог заноса којим су Срби у Босни и Херцеговини били обузети у то велико вријеме ослободилачких ратова, али и историјско-политичке трезвености младе, слободарски настројене српске интелигенције. Драгоцене и као чињеничко свједочанство бурних ратних година, те репортаже су истовремено и вриједна, полетна литерарна штива где се у потпуности огледа особени књижевни стил аутора, познат нам понајвише из његових есеја.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

18. *Читање заборава*; Прилози настави српског језика и књижевности. Часопис ДНСЈК, I/1, Бања Лука 2013, стр. 51-64. (ISSN 2303-4793)

У раду се апострофирају и тумаче основни елементи приступа књижевном дјелу (учења/студија књижевности) почевши од етимологије ријечи и значења појмова, преко односа поетике усмене ријечи према оној писаној, па све до капиталних разлика између цивилизацијских епоха: усмене цивилизације, цивилизације књиге и информатичке цивилизације, чији смо судионици.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

19. *Његошева завјетна ријеч*. Зборник радова са научног скупа поводом 200-годишњице рођења Петра II Петровића Његоша (16-18. децембар 2013); уредник Младенко Саџак; Андрићград, 2014, стр. 49-60. (ISBN 978-99955-807-0-4)

Његошево пјесништво изразито карактеришу јака дијалектичка мисао и интензиван полемички тон; он као пјесник изгара у ватри непрестане запитаности, али истовремено жуди и ријетка молитвена смирења. Христолошко-космолошки спјев *Луча микрокозма* најбоља је потврда те Његошеве магичне поетичке формуле. Трагајући за крајњим границама језика у сусрету с највишом темом, темом Бога Творца, Његош је остварио свеколику синтезу српског пјесништва до његовог времена и високи стил српске поезије какав након њега нико није успио поновити.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

20. *Поређење као начело тумачења књижевности*. Прилози настави српског језика и књижевности. Часопис ДНСЈК, II/2, Бања Лука 2014, стр. 43-57. (ISSN 2303-4793)

Рад се темељи на сагледавању стилског механизма поређења у смисаоном обиму знатно већем од онога који обично нуди теорија фигура. Наиме, поређење се ставља у контекст аналошког принципа мишљења, као једног од основних принципа човјекове рационалне перцепције и себе и свијета око себе. Затим се поредбена фигурација разматра као основ теоријских поставки универзалне аналогије и објективног корелатива, преко којих је веома често могуће аналитички предочити умјетничко дјеловање књижевног текста, а да то тумачу (наставнику) буде инспиративно, а читаоцу (ученику) доступно и убедљиво.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

21. *Омеђења литературе и простори живота. Књижевнокритичке теме Бранка Милановића;* Споменица академику Бранку Милановићу, (ур. академик Светозар Кольевић, приредио Душко Певуља), АНУРС, Бања Лука, 2014, стр. 75-84. (ISBN 978-99938-21-60-1)

Књижевнокритички рад Бранка Милановића углавном је био усмјерен на поетику и литерарну праксу реализма, као и многобројне дотицаје те формације са романтизмом, натурализмом, симболизмом и модерном. Као тумач књижевности, Милановић је вјеровао у равноправност критике са осталим видовима књижевног стварања, ослањајући се често на интуицију колико и на рационалне доказе и судове. Међу многобројним писцима којима се бавио, посебно је цијенио Андрића и често му се враћао, налазећи у његовом дјелу највећи број поетичких потврда за сопствено осjeћање и разумијевање књижевности. Посебна вриједност Милановићевих текстова је препознатљив стил, односно пажљиво промишљена и складно уобличена реченица.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

22. *Хуморна спознаја менталитета.* О књизи путописних записа и сећања Светозара Кольевића *По белом свету;* Зборник радова у част академика Светозара Кольевића (приређивач др Зоран Пауновић), АНУРС, Бања Лука, 2015, стр. 141-154. (ISBN 978-99938-21-69-4)

У раду се освјетљава једна важна особина књижевних увида Светозара Кольевића, коју он на специфичан начин означава као „ававилонски изазов“, што у ствари представља интерпретацију тзв. интернационалне теме у карактеристичном хумористичком обасјању. Уместо на корпусу студија и есејистичких текстова, овде се тај поступак анализира на текстовима његових путописних записа и сјећања, сабраних у засебну књигу под насловом *По белом свету*.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

23. *Народни писац Ристо Т. Пророковић – Невесињац и његова приповједно-историјска проза.* Наука и глобализација. Филолошке науке. Зборник радова с научног скупа, књига 8, том1/2; (ур. М. Ковачевић), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 2014, стр. 603-620. (ISBN 978-99938-47-58-8)

Ријеч је о књижевноисторијској студији којом се из tame заборава враћа један готово заборављени писац, уз реконструкцију његових биографских података и осврт на најзначајнија дјела. Посебна пажња посвећена је највреднијем Пророковићевом дјелу Једно љето четовања, заснованом на аутентичном причању чуvenог херцеговачког хајдука Стојана Ковачевића коме је писац дао аутентичну литерарну форму, поштујући вриједност и снагу документарних чињеница.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

24. *Српска духовна географија у топонимским гаткама Ђорђа Сладоја*. Тематски зборник радова „Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске“ III: *Слика Босне и Херцеговине у дјелима савремених писаца Републике Српске*; (ур. М. Ковачевић), Филозофски факултет Пале, 2014, стр. 195-206. (ISBN 978-99938-47-63-2)

У богатом лирском опусу Ђорђа Сладоја већ од првих збирки појављују се пјесме у којима је видљиво појачано присуство топонимске лексике. У почетку кориштена за једноставно симболично назначавање поларизованих вриједности, та врста лексике временом постаје посебан предмет Сладојеве пјесничке пажње и основ једне веће скupине пјесама које је сам аутор именовао као топонимске гатке. Предмет овога рада је сагледавање поступака унутар којих пјесник функционално активира топонимску лексику, стварајући преко таквих значења лирски веома упечатљиву српску духовну географију.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

25. *Слојеви значења и могућности тумачења пјесничког текста на примјеру циклуса пјесама Васка Попе „Врати ми моје кртице“*. „Прилози настави српског језика и књижевности“. Часопис ДНСЈК, III/1-2, (ур. З. Никитовић), Бања Лука 2015, стр. 23-39. (ISSN 2303-4793)

Рад представља демонстрацију читања поетичких знакова унутар једне умјетничке цјелине, у овом случају циклуса пјесама Васка Попе. Од карактеристичног наслова, преко наглашених правилности у структури циклуса и збирке пјесама, до комбиновања језичких јединица и говорних формулса као особених знакова, а уз помоћ нумеролошке и графичке симболике, прате се трагови значења који у укупном умјетничком резултату на нивоу циклуса пјесама остварују и једну хомогену смисаону структуру.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

26. *Дијалекатска књижевност и језичко памћење*; Тематски зборник „Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета Републике Српске IV“ *Будућност српског језика и књижевности у Републици Српској и процеси (дез)интеграција*; Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву. Пале, 2015, стр. 253-278. (ISBN 978-99938-47-63-2)

У раду се разматрају специфичне умјетничке предности активирања дијалекатског идиома у прозном тексту, али и специфична ограничења таквог поступка, углавном

на нивоу комуникативног дјеловања текста. Корпус разматраних дјела чини неколицина старијих српских писаца из Херцеговине, као и неколико наших савремених стваралаца из тог дијалекатског региона.

(Члан 19, ст. 9, 6 бодова)

Прегледни рад:

1. *Сладојева Херцеговина*; у: Ђорђо Сладоје, *Горска служба*. Изабране песме о завичају; Библиотека *Калиновачки поетски вијенац*, Књига 3, Графомарк, Лакташи, 2010, стр. 228-232. (ISBN 978-99955-57-02-7)

Намјенски писан као поговор за пјесников избор пјесама са завичајним мотивом Херцеговине, рад се добрим дијелом ослања на ранију ауторову студију *Херцеговина у српском пјесништву двадесетог вијека*, усмјеравајући се на пјесништво Ђорђа Сладоја као једног од најзначајнијих нововремених стваралаца тзв. лирског мита Херцеговине, чији је стварни зачетник пјесник Алекса Шантић.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

2. *Јагличићев пјеснички став*; у: Владимира Јагличић, *Поседи*. Изабране и нове песме; Библиотека *Калиновачки поетски вијенац*, Књига 4, ГрафоМарк, Лакташи, 2011, стр. 285-287. (ISBN 978-99955-57-34-8)

Из богатог пјесничког опуса Владимира Јагличића у овом раду се посаже за оним остварењима која носе непорециву црту уметничке ангажованости, у датом случају изразито националног карактера. Ријеч је о пјеснику који се не либи исказивања идеолошког става, заснованог на јасно предоченим моралним категоријама које су у оштрој супротности с постмодерним солипсизмом.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

3. *Данојлић*. Триптих о прози Милована Данојлића; „Крајина“, Бања Лука, бр. 37, пролеће 2011, стр. 153-178. (ISSN 1986-5465)

У раду је успостављен поглед на цјелокупно прозно стваралаштво Милована Данојлића у коме превладавају жанровски хибридна дјела, најчешће у комбинацији есејистичког и наративног дискурса, са посебно драгоценјим лирским просјевима. Највише пажње посвећено је дјелу *Драги мој Петровићу*, епистоларне форме и изразите критичке оштрице.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

4. *На високој осматрачници вијека*. Предговор књизи Зорана Костића *Срп. Избрани стихови*; Орфејус (Библиотека *Antologija Serbica*), Нови Сад, 2011, стр. I-XXIV. (ISBN 978-86-7954-093-5)

На узорку репрезентативног избора пјесниковог стваралаштва под насловом *Огњени*

трозубац издавају се главне поетичке значајке Костићевог пјесништва које се листом могу примјерити и књизи изабраних и нових пјесама *Срп.* У првом реду то су Костићева метричка иновативност и изразита склоност дугом, наративном типу пјесме.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

5. *Биљези распете Крајине.* О роману Анђелка Анушића *Прозор отворен на висибабу и кукурец;* Зборник радова с „Ђоровићевих сусрета“ *Српска проза данас;* СПКД Просвјета, Билећа-Гацко, 2011, стр. 48-50. (ISBN 978-99938-90-25-6)

Анушић је један од ријетких савремених писаца који је на тему пада Српске Крајине опсесивно писао и поетски и прозно, публицистички и умјетнички. Роман назначен у наслову у раду се сравњује са претходним дјелима сродним по теми, а разнородним или сродним по жанру.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

6. *Бећковићева пјесма у времену;* у књизи пјесама М. Бећковића *Станица за откуп вучјих кожса;* Библиотека *Калиновачки поетски вијенац.* Књига 5, ГрафоМарк, Лакташи, 2012, стр. 122-126. (ISBN 978-99955-57-59-1)

У раду се даје преглед поетског стваралаштва Матије Бећковића у распону од безмalo пола вијека, уз маркирање поједињих карактеристичних развојних етапа, од којих је у првом плану период позних шездесетих и раних седамдесетих година када се појављују пјесникове дијалекатске поеме као потпуна новост у дотадашњем српском пјесништву.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

7. *Биљези Тохолјеве хумске рапсодије.* О роману Мирослава Тохолја *Звона за Тројицу;* Зборник радова с „Ђоровићевих сусрета“ *Српска проза данас;* СПКД Просвјета, Билећа-Гацко, 2012, стр. 39-42. (ISBN 978-99938-90-36-2)

Прозни опус Мирослава Тохолја добио је овим романом својеврсну круну кад је у питању степен унутрашње сложености и гранања приповједних поступака. Добро заснован у историји и митологији, роман се у смислу организације грађе показује као мозаичка структура архетипских момената бираних из богате ризнице усмених предања Херцеговине.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

8. *Пути и залути или Мука писања.* (Оглед о прози Радована Ђелогрлића), Крајина, Бања Лука, 41-42, пролеће-љето 2012, стр. 23-45. (ISSN 1986-5465)

Рад представља оглед о Ђелогрлићевим романима *Гракћу вуци, вију гавранови и Спирала,* изведен уз нешто необичнију примјену биографског метода комбинованог са слободнијим есејистичким дионицама.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

9. *Прича о промашеном времену.* (Драго Кекановић: *Вепрово срце*. Ловачки роман; штампано о 120. годишњици Српске књижевне задруге у Београду, 2012); Зборник радова „Ђоровићевих сусрета писаца“ Српска проза данас, СКПД Просвјета, Билећа-Гацко, 2013, стр. 48-52. (ISBN 978-99938-90-39-3)

Необични Кекановићев роман послужио је аутору као полазиште за стварање прегледног рада чија је права тема стваралаштво Срба из Хрватске у ратном (1991-1995) и поратном периоду. Акцентована је дубинска сродност поједних дјела узрокована истовјетним доживљајем суворе ратне и поратне стварности.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

10. *Три извора и три саставна дијела Кустуричине прозе.* Поводом књиге приповједака „Сто јада“ Емира Кустурице; Крајина, Бања Лука, година XII, број 47-48, јесен-зима 2013, стр. 301-305. (ISSN 1986-5465)

Рад се заснива на упоредној анализи Кустуричина умјетничких слика из домена филмске и књижевне умјетности. Механизам слике и механизам сцене сагледани су као кључни поступци у збирци приповједака *Сто јада*, што се само надовезује на прву и врло успјешну Кустуричину књигу аутобиографске прозе под називом *Смрт је непроверена гласина*.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

11. *Сјећање на делове „Страшног суда“.* О поезији Милана Ненадића. Поговор у: Милан Ненадић, *Венац за Гаврила. Завештање*; Библиотека Калиновачки поетски вијенац, књига 7, ГрафоМарк, Лакташи, 2014, стр. 137-142. (ISBN 978-99955-92-18-9)

Доминантна поема у Ненадићевом опусу, апострофирана у наслову, искориштена је у овом раду да илуструје неке од најважнијих пјесникових поетичких карактеристика, међу којима је посебно уочљива склоност ка жестоком тону и јаким реторичким ефектима. Типови реторичких исказа анализирани су и у најпозијем Ненадићевом сонетном вијенцу *Венац за Гаврила*.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

12. *Српско пјесништво између два свјетска рата. Поетички оквир;* поговор у: *Српско међуратно пјесништви. Избор*; Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2016, стр. 13-21. (ISBN 978-99955-1-242-2)

Школски примјер прегледног рада чији су предмет токови и представници српске поезије између два свјетска рата, од експресионизма до социјалне литературе (односно од Џрњанског до Јована Поповића), с нагласком на авангардним експерименталним отклонима футуристичког, дадаистичког и надреалистичког типа.

(Члан 19, ст. 29, 3 бода)

Национални научни пројекат у својству сарадника на пројекту:

Ратна књижевност Републике Српске (2008-2012); Филозофски факултет Источно Сарајево; (координатор пројекта академик Бранко Летић);

(Члан 19, ст. 22, 1 бод)

Значај српског језика и књижевности за очување идентитета Републике Српске (2012-2016); Филозофски факултет Источно Сарајево; (координатор пројекта проф. др Милош Ковачевић).

(Члан 19, ст. 22, 1 бод)

Уређивање тематског научног зборника националног значаја:

Меша Селимовић и Скендер Куленовић у српском језику и књижевности. Зборник радова; АНУРС – Филолошки факултет Б. Лука – Филозофски факултет Пале; Бања Лука – Источно Сарајево, 2011. (Уредник)

(Члан 19, ст. 25, 5 бодова)

Лексикографска јединица у научној публикацији националног значаја:

Урађених 14 (четрнаест) одредница (обрада писаца) за први том *Енциклопедије Републике Српске*:

- Анђелко Анушић
- Недељко Бабић
- Божидар Ђелица
- Радован Ђелогрлић
- Предраг Ђелошевић
- Бранко Брђанин Бајовић
- Вјекослав Вукадин
- Драгослав Вуковић
- Мирко Вуковић
- Момчило Голијанин
- Жељко Грујић
- Дејан Гутаљ
- Борђе Дабарчић
- Радо Димитријевић

(Члан 19, ст. 34, 14 бодова)

Приказ:

1. *Органски темељ српског јесништва.* Поговор књизи /Из рецензије/ Давора Миличевића У огледалу српском, Београдска књига, Београд, 2012, стр. 183-184.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
2. *Дух предачке ријечи.* (Ристо Т. Пророковић, Сабрана дјела; Народна библиотека Невесиње, 2012); *Нова Зора.* Часопис за књижевност и културу, Билећа-Гацко, број 35/36, јесен-зима 2012/2013, стр. 218-224.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
3. *Poslanica Njegoševa.* (U susret dvjestogodišnjici od rođenja Petra Petrovića Njegoša). Priredio Ranko Popović; Ekstra. Prve novine Republike Srpske, Banja Luka, godina XX, broj 398, 28. januara 2013, str. 36-37.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
4. *Kud s Njegošem poslije Njegoša.* (U susret dvjestogodišnjici Njegoševog rođenja); Ekstra. Prve novine Republike Srpske, Banja Luka, godina XX, broj 403, 4. marta 2013, str. 5.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
5. *Чежња за складом.* (Здравко Мировчић: Што затрепери и нестане; Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2013.) /Коауторски с Ђ. Сладојем./ Крајина, Бања Лука, година XII, број 47-48, јесен-зима 2013, стр. 306-308.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
6. *Андићева проза у огледалу цивилизација.* (Андић између Истока и Запада /2012/, Зборник радова, прир. академик Радован Вучковић, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске); *Филолог,* часопис за језик, књижевност и културу; Филолошки факултет, Бања Лука, год. IV, бр. 8, 2013, стр. 313-314.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
7. *Посланица Његошева.* (Приредио Р. Поповић). „Светигора“, новембар 2013, бр. 229-300, стр. 65-66.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)
8. *С чиме се овде римује љубав* (Жељко Грујић: *Стид и мјесечина*, Народна библиотека Пале, 2013); Крајина, Бања Лука, година XIII, број 50, пролеће 2014, стр. 352-354.
(Члан 19, ст. 43, 1 бод)

9. *Одлучивање без одлуке.* (Мали сликовити примјер функционисања заједничке културне политике у постдјетонској БиХ); Крајина, Бања Лука, година XIII, број 50, пролеће 2014, стр. 250-258.

(Члан 19, ст. 43, 1 бод)

10. *Преписивачка лирика: да или не?* Приказ књиге „Ресавски венац“. Плагијати југословенских песника. Први део. Приредио Милоје Дончић; Косовска Митровица, 2014; Крајина, Бања Лука, година XIII, број 51-52, љето-јесен 2014, стр. 409-414.

(Члан 19, ст. 43, 1 бод)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 275

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Од октобра 1994. до јуна 1998. године, као један од првих сарадника Филозофског факултета у Српском Сарајеву на Одсјеку за српски језик и књижевност, Ранко Поповић је организовао наставу и држао вјежбе на већини књижевних предмета, а од октобра 1998. до октобра 2005. на Филозофском факултету у Бањој Луци држао је вјежбе на предметима: Стара српска књижевност, Српска књижевност 18. вијека и Српска књижевност 19. вијека – Романтизам.

Поред основне дјелатности предавача на Филозофском/Филолошком факултету у Бањој Луци, за предмет *Српска књижевност 20. вијека*, кандидат је од 2005. до 2010. године обављао и сљедеће образовне дјелатности:

Гостујући професор на Универзитету "Пајсије Хиландарски" у Пловдиву, Бугарска. Циклус предавања на тему *Савремени токови српске књижевности* од 4. до 8. маја 2007. године.

Стални предавач на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву, на предмету Српска књижевност 20. Вијека

Ментор за израду магистарских радова кандидата:

- 1) Сузане Лаловић *Хумор у приповијеткама Иве Андића*;
- 2) Жельке Пржуљ *Књижевне идеје и погледи Станислава Винавера у дјелу "Заноси и пркоси Лазе Костића"*;
- 3) Слађане Босиљчић *Брајовић Карактеристике поетско-прозног израза у дјелу Владимира Настића*.

Образовна дјелатност послије последњег избора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Поред основне дјелатности предавача/ванредног професора на Филолошком факултету у Бањој Луци, за предмет *Српска књижевност 20. вијека*, кандидат је од 2010. до 2016. године обављао и сљедеће образовне дјелатности:

Стални предавач на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву, на предмету *Српска књижевност 20. вијека*.

(Члан 21, ст. 9, 2 бода)

Гостујући предавач на Универзитету „Свети Кирил и Методиј“ у Великом Трнову, Бугарска. Циклус предавања на тему *Савремени токови српске књижевности* од 28. марта до 1. априла 2011. године.

(Члан 21, ст. 5, 3 бода)

Гостујући предавач на постдипломском студију Филозофског факултета у Нишу, 24-26. март 2011. (Тема: *Модерно српско пјесништво у хришћанском контексту*)

(Члан 21, ст. 8, 3 бода)

Гостујући предавач Љетње школе Андрићевог института за студенте филологије из Србије, Републике Српске и српске дијаспоре са темом *Српско пјесништво и Велики рат*, Вишеград/ Андрићград, 1. и 2. август 2014.

(Члан 21, ст. 9, 2 бода)

Пленарни предавач на Првом републичком семинару за наставнике српског језика и књижевности са темом *Поређење као начело тумачења књижевности*; Бања Лука, Пале, Бијељина – 11, 12, 13. 4. 2014.

(Члан 21, ст. 9, 2 бода)

Пленарни предавач на Другом републичком семинару за наставнике српског језика и књижевности са темом *Слојеви значења и могућности тумачења пјесничког текста*; Бања Лука, Пале – 19, 20. 4. 2015.

(Члан 21, ст. 9, 2 бода)

Пленарни предавач на Трећем републичком семинару за наставнике српског језика и књижевности са темом *Статус и функција псовке у књижевности*; Јахорина – 16. и 17. 4. 2016.

(Члан 21, ст. 9, 2 бода)

Уџбеник за лектиру у средњим школама РС *Српско међуратно пјесништво. Избор* (коауторски са mr Андрејом Марић) у издању Завода за уџбенике РС, Источно Сарајево, 2016.

(Члан 21, ст. 16, 2 бода)

Уџбеник за лектиру у средњим школама РС *Српска књижевна критика XX вијека*. Избор (коауторски са мр Андрејом Марић) у издању Завода за уџбенике РС, Источно Сарајево, 2016.

(Члан 21, ст. 16, 2 бода)

Водитељ постдипломског студија за књижевност Филолошког факултета у Бањој Луци (2010-2016)

(Члан 21, ст. 13, 4 бода)

Ментор магистарског рада:

- Андреја Марић: „Српска међуратна друштвено-критичка драма (на примјерима Владимира Велмар-Јанковића, Душана Николајевића и Боривоја Јевтића)“

(Члан 21, ст. 13, 4 бода)

Члан комисије за одбрану магистарског рада:

- Драган Драгомировић: „Структура приручника из теорије књижевности на српском језичком простору“
- Бранка Кукић: „Страност у роману *Молитва за моју браћу* Младена Ољаче“

(Члан 21, ст. 14, 4 бода)

Ментор мастер радова:

- Бранка Биљановић: „Поетичке одлике лирског експресионистичког романа (на примјерима *Дневник о Чарнојевићу* Милоша Црњанског и *Људи говоре* Раствка Петровића“
- Давор Арнаут: „Хронотоп Босне 1878. у Андрићевом дјелу“
- Дијана Срдић: „Национ и појединач у роману *Друга књига Сеоба* Милоша Црњанског“
- Борјан Митровић: „Елементи усмене књижевности у поезији Ђорђа Сладоја“
- Андреа Рајковић: „Бурлеска господина Перуна бога грома - особине лирског експресионистичког романа“

(Члан 21, ст. 13, 20 бодова)

Члан комисија за одбрану мастер радова:

- Бранкица Татић: „Обликовање лица Петрије Ђорђевић у роману *Петријин венац* Драгослава Михаиловића“
- Милан Милошевић: „Видови модернизације прозе у роману *Милан Наранџић* Јакова Игњатовића“
- Бранка Васић: „Документарно и фикционално у *Житију Петра Великог* Захарија Орфелина“
- Данило Петровић: „Усмена традиција у поетском тексту Рајка Петрова Нога“
- Јелена Рељић: „Романи Горана Петровића у свјетлу интертекстуалности“

- Крстина Гозденовић: „Интертекстуалност у српској науци о књижевности“
- Рајка Голић: „Иманентне поетике Андрићевих приповједака“
- Милка Рисовић: „Херменаутика завршетка Горског вијенца и Луче микрокозма Петра II Петровића Његоша“

(Члан 21, ст. 14, 16 бодова)

Именовани ментор за израду докторских дисертација:

- mr Желька Пржуљ: *Поетика и књижевноисторијска контекстуализација романа Бранка Ђотића;*
- mr Андреја Марић: *Књижевнотеоријска и критичка мисао Николе Колјевића;*
- mr Сузана Лаловић: *Поетика прозе Мома Капора*

(Члан 21, ст. 11, 21 бод)

Члан комисије за одбрану докторске дисертације:

- mr Милутин Ђуричковић: *Књижевно дело Миленка Матицког.*

(Члан 21, ст. 12, 3 бода)

Ментор дипломских радова:

- Маја Пашић: „Фрањевачки циклус приповједака Иве Андрића“
- Дарија Вулин: „*Кроника паланачког гробља* Исидоре Секулић“
- Олга Божић: „Лик Ахмеда Нурудина у роману *Дервиши и смрт* Меше Селимовића“
- Тања Максимовић: „Драма идентитета у роману *Омерпашија Латас* Иве Андрића“
- Марија Антонић: „Историја и јунаци у роману *Очеви и оци* Слободана Селенића“
- Милан Перовић: „Жанровске карактеристике романа *Беснило* Борислава Пекића“
- Бојана Ковачевић: „*Сапутници* Исидоре Секулић: записи душе“
- Слађана Милаковић: „Однос умјетности и религије у роману *Бакон Богородичне цркве* Исидоре Секулић“
- Свјетлана Велеушић: „Меша Селимовић као приповједач“

(Члан 21, ст. 18, 9 бодова)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 101

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

- Уредник пјесничког зборника *Сарајевски дани поезије*, Српско Сарајево, 1994.
- Уредник зборника научних радова *Портрет ствараоца Николе Колевића*, Бања Лука 2001.
- *Српска књижевна критика међуратног периода (1918–1941)*. Хрестоматија; Завод за уџбенике и наставна средства, Српско Сарајево, 2002. (Приређивач и аутор предговора.)
- *Минут ћутања*. Књига пјесама Живка Перовића, постхумно издање; Српско Сарајево, 2002. (Приређивач и аутор поговора)
- *Душа са седам кора*. Изабране пјесме Ђорђа Сладоја; Српско Сарајево, 2003. (Приређивач и аутор предговора)
- *Глуве стопе*. Изабране пјесме Владимира Настића. Српско Сарајево, 2004. (Приређивач и аутор предговора.)
- *Педесет година Позоришта Пријedor*, Пријedor, 2005. Монографија. (Приређивач, уредник и аутор предговора.)
- *Дјела Владимира Настића 1-4*, Источно Сарајево, 2007. (Приређивач, уредник и аутор поговора.)
- *Пјесници о Алекси Шантићу*, Источно Сарајево, 2007. Зборник радова. (Уредник, приређивач и аутор предговора, коауторски с Л. Шекаром)
- *Др Јован Радуловић: Славно доба Мостара*, Мостар, 2010. Научна монографија. (Приређивач, индекс имена, аутор поговора, коауторски с Д. Мастиловићем.)
- Уредник пјесничке едиције *Избор* Завода за уџбенике Источно Сарајево; десет наслова у периоду 2003-2007. године.
- Уредник издавачке дјелатности Филозофског факултета у Бањој Луци од 2006. до 2009; четири броја научног часописа *Радови*, четири зборника научних радова у осам томова и двадесетак појединачних издања.
- Координатор трогодишњег научног пројекта *Православна духовност српске књижевности 20. вијека* и уредник истоименог зборника (2010).
- Учесник у пројекту Института за српски језик и књижевност при Филозофском факултету у Бањој Луци *Српско књижевно и језичко наслеђе Срба у БиХ (2005-2007)*.
- Учесник у пројекту Института за српски језик и књижевност при Филозофском факултету у Бањој Луци *Књижевност и вредносни системи (2007-2008)*.

Стручна дјелатност кандидата послије последњег избора
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

*Дела Николе Кольевића I – VI; АНУРС и Службени гласник Србије, Бања Лука –
Београд, 2012.* (Приредио и написао поговор)

(Члан 22, ст. 22, 12 бодова)

Никола Кольевић: Допринос Нове критике разумевању песничког језика; Арт Принт,
Бања Лука, 2014. (Приређивач)

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

*Јубиларно издање изабраних дела Бранка Ђопића поводом стогодишњице рођења 1-
5;* Завод за уџбенике, Београд, 2015. (Приредио и написао поговор)

(Члан 22, ст. 22, 10 бодова)

Момчило Голијанин: Пази на којој си. Изабране приповијетке; СПКД „Просвјета“,
Коло једанаесто, књига 31, Пале, 2015. (Приређивач)

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Бранко Ђопић: Башта сљезове боје; СПКД „Просвјета“, Бања Лука, 2015.
(Приређивач)

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Стални рецензент часописа Филолошког факултета у Бањој Луци *Филолог.*

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Стални рецензент часописа Филозофског факултета у Источном Сарајеву *Радови.*

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Стални рецензент часописа Друштва наставника српског језика и књижевности
Прилоги настави српског језика и књижевности.

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Рецензент зборника радова *Песничка поетика Оскара Давича* (Институт за
књижевност и уметност – Библиотека шабачка, Београд – Шабац, 2013).

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Рецензент зборника радова *Поезија и поетика Милана Дединца* (Институт за
књижевност и уметност, Београд, 2014).

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Рецензент зборника радова *Поезија и модернистичка мисао Станислава Винавера* (Институт за књижевност и уметност – Библиотека шабачка, Београд – Шабац, 2015; 644 странице, уредник др Предраг Петровић, ISBN 978-86-7095-220-1).

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Рецензент зборника радова *Звук, метар и смисао Милосава Тешића* (Институт за књижевност и уметност – Дучићеве вечери поезије, Београд – Требиње, 2016).

(Члан 22, ст. 22, 2 бода)

Члан редакције књижевних часописа *Нова зора, Крајина и Прилози настави српског језика и књижевности*;

(Члан 22, ст. 8, 3 бода)

Члан уредништва едиције *Посебна издања* СКПД Просвјета;

(Члан 22, ст. 8, 1 бод)

Члан стручних жирија за књижевне награде: *Јован Дучић, Светозар Ђоровић, Извијискра Његошева, Калиновачки пјеснички вијенац*.

(Члан 22, ст. 17, 8 бодова)

Укупна просјечна оцјена за наставнички рад у студентској анкети: 4, 56

(Члан 25, 10 бодова)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 64

УКУПАН БРОЈ БОДОВА ПО СВИМ ОСНОВАМА: 440

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Проф. др Ранко Поповић је један од најугледнијих српских професора српске књижевности, посебно српске књижевности XX вијека, и један од њених најбољих тумача и критичара. У периоду послије посљедњег избора објавио је чак шест самосталних књига о српској књижевности XX вијека, што је изванредно велики успјех. У истом периоду објавио је 26 самосталних научних радова у публикацијама од међународног значаја. Такође је објавио и 12 прегледних научних радова, што све заједно чини импозантну библиографију којој треба додати и 10 објављених приказа, уз 14 лексикографских јединица у научној публикацији националног значаја. По својим научним резултатима проф. Поповић се може мјерити са најистакнутијим професорима српске књижевности на комплетном српском културном простору. То потврђује и његово ангажовање као гостујућег професора на универзитетима у Нишу, Великом Трнову и Пловдиву. Ваља истаћи и његову стручну и уредничку дјелатност и нарочито његов наставнички рад. Проф. Поповић је омиљени наставник, ментор бројних дипломских, магистарских, мастер и докторских дисертација. Радио је на значајним научним пројектима, радио је био виђен на научним скуповима у Републици Српској и Србији. Високи критеријуми и одњегован укус препоручили су га за члана најистакнутијих књижевних жирија у Србији и Републици Српској.

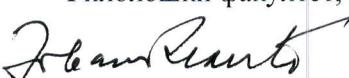
Високо оцењујући научни, наставни, стручни и јавни рад проф. др Ранка Поповића, Комисија једногласно и са задовољством предлаже да се проф. др Ранко Поповић изабере у највише научно и наставно звање – у звање редовног професора универзитета за предмет Српска књижевност.

У Бањој Луци, 29. 7. 2016. године

Потписи чланова комисије:

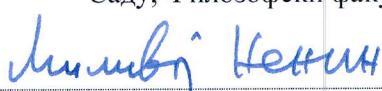
Јован Делић, Универзитет у Београду,
Филолошки факултет, предсједник

1.

Милицо Ненин, Универзитет у Новом
Саду, Филозофски факултет, члан

2.

3.

Горан Максимовић, Универзитет у
Нишу, Филозофски факултет, члан

